

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертаційного дослідження аспірантки кафедри музичного мистецтва і хореографії **Лянь Юйцзінь «Методика підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу»**, поданого на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі знань – Освіта/Педагогіка, спеціальність 014 Середня освіта (Музичне мистецтво).

Актуальність досліджуваної проблеми обумовлена низкою чинників. Одним із головних компонентів готовності сучасного фахівця у сфері музичної освіти до виконання своєї високої місії є здатність до майстерної, художньо переконливої інтерпретації творів музичного мистецтва. Дана компетентність потребує усталених фахових навичок і умінь, а також здатності до оперування фундаментальними знаннями з історії та теорії музики, орієнтації в актуальній творчій практиці, розуміння складних за змістом художніх творів, стильових напрямків і течій мистецтва. Вокальне мистецтво у цьому процесі відіграє значущу роль, що зумовлено його специфічними властивостями: здатністю захоплювати красою голосу як «живого інструменту», емоційною та художньо-сугестивною впливовістю, породженою синкретизмом поетичного й музично-інтонаційного складників вокальних творів, доступністю мелодичної мови для її сприйняття і відтворення аматорами.

Обов'язковим компонентом освіти майбутніх учителів музичного мистецтва є вокальна підготовка. Оволодіння вокальними вміннями – необхідне, але дуже складне завдання навіть для тих здобувачів освіти, хто має сприятливі природні дані та початкову музичну підготовку. Процес навчання вокалу потребує формування багатьох фахових навичок і умінь. До головних завдань вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва належить формування здатності до *інтерпретації вокальних творів*. Йдеться про здатність адекватного осмислення, художньо-переконливого виконання та педагогічно

результативного роз'яснення учням художньо-образного смислу, принципів формального устрою, культурних функцій музичного твору.

Якість інтерпретації конкретного музичного твору, зокрема і особливо – якість відтворення його стилю безпосередньо залежить від того, як музикант-виконавець розуміє його художню концепцію, як він уявляє художній задум автора і приймає до уваги об'єктивні чинники, що визначають семантику виконуваної композиції. Рішення даної проблеми передбачає звернення до методології і методики *герменевтичного підходу*. Цей підхід є досить новим у галузі музикознавства (N. Clark, L. Kramer, N. Cook, J. Margolis, E. Ruddock, D. Smith, E. Tarasti, R. Hatten, В. Гошовський, О. Козаренко, О. Ляшенко, І. Пясковський, О. Самойленко, С. Шип та ін.). Втім, у сучасній українській педагогіці мистецтва він отримав інтенсивний розвиток (роботи Л. Бондаренко, В. Гараги, Т. Жигінас, О. Нагорної, А. Ліненко, О. Ляшенко, М. Мимрик, Н. Мозгальнової, О. Щолокової та І. Барановської, Н. Овчаренко, О. Олексюк, М. Ткач і Д. Лісун, А. Коваль, О. Полатайко, Л. Степанової, С. Шипа, М. Ярko і М. Каралюс та ін.) Цей напрямок набув також розвитку в Китаї, переважно завдяки роботам молодих учених, підготовлених в Україні (Сунь Пенфей, Чжан Юй, У Хуйминь, Ван Чень, Фан Фей та ін.)

Незважаючи на швидкий процес зростання популярності герменевтичного підходу серед теоретиків і практиків мистецької освіти, можливості його використання для рішення конкретних проблем у сфері музично-виконавської підготовки досліджені дуже мало. Зокрема, в Україні та Китаї поки що не було здійснено спроб розроблення цілісної методики застосування герменевтичного підходу в сфері вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, зокрема у справі формування їх готовності до стильової інтерпретації музичних творів.

Таким чином, **актуальність теми** обумовлюється наявністю двох наступних суперечностей: 1) З одного боку, існує об'єктивна потреба в забезпеченні процесу підготовки здобувачів музичної освіти до адекватного зі стильової точки зору музично-виконавського втілення вокальних творів; а з

іншого боку спостерігається недостатня розробленість педагогічних засобів досягнення готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації; 2) З одного боку, є очевидною доцільність включення засобів педагогічної герменевтики у процес підготовки здобувачів музичної освіти до стильової інтерпретації; а з іншого боку спостерігається недостатня теоретична ясність і мала методична розробленість герменевтичного підходу в сфері вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. Зазначені суперечності мотивували обрання теми дисертаційного дослідження: «Методика підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу».

Метою, що поставлена у дослідженні Лянь Юйцзінь, є обґрунтування, розробка і перевірка на практиці у процесі експерименту методик підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу.

Обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації та їх достовірність.

Методологія дослідження. Дослідження спирається на наступні **теоретичні методи**: *історико-культурологічний і типологічний підходи* до феноменів музичного твору, художнього жанру, стилю, практики вокально-виконавського мистецтва; *семіотично-герменевтичний* підхід до вокального твору як до синтетичного музично-поетичного тексту та предмету музичної інтерпретації; теоретичні методи *системно-структурного аналізу та моделювання* – у розробці жанрової моделі вокальної музики, структури педагогічно-герменевтичного підходу; моделі чотиривимірного стильового простору музичного твору; структури готовності здобувача освіти до стильової інтерпретації артефактів вокальної музики; методи *дедукції* – в теоретичному обґрунтуванні сфери музично-виконавської інтенції; *індукції* – в аналізі та узагальненні теоретичних суджень щодо стильової інтерпретації музичних творів; *традукції* (аналогії) – в обґрунтуванні педагогічних методів художнього перекладу і герменевтичного аналізу образу ліричного героя твору.

У ході діагностувального і формувального експериментів використовувалися **емпіричні методи:** педагогічного спостереження, тестування і анкетування, творчих завдань, експертної оцінки музично-інтонаційних і словесно-герменевтичних дій майбутніх учителів музичного мистецтва. Для статистичної обробки і верифікації даних педагогічного експерименту використовувалися методи розрахунку середніх величин, метод визначення значущості різниці отриманих результатів за формулою кутового перетворення Фішера.

Науковою базою дослідження послужили поняття і положення: концепції музичного виконавства, зокрема теорія феномену інтерпретації музичних творів; теорія художнього стилю і жанру; положення герменевтики і семіотики мистецтва; історія вокального мистецтва і дослідження з методики вокального навчання; г) положення загальної та музичної педагогіки щодо готовності вчителя до фахової діяльності, методика музично-виконавської підготовки.

Дослідження спирається на широку базу наукових джерел. Список використаної літератури включає 208 найменувань, із них 28 – іноземними мовами.

Апробація результатів дослідження здійснена на 5 міжнародних та 1 Всеукраїнській науково-практичних конференціях.

Структура дисертації, виклад матеріалу та його оформлення здійснено відповідно до вимог, що пред'являються до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії. . Загальний обсяг дисертації становить 257 сторінок, із них основного тексту – 206 сторінок.

У **Вступі** розкрито актуальність дослідження, мету, завдання, об'єкт, предмет, методологія, теоретичні основи дослідження, наукова та практична новизна.

У *першому розділі* було встановлено, що володіння добре сформованими музично-виконавськими вміннями співу, а також вміннями вербально-герменевтичної діяльності, які необхідні для кожного учителя музичного мистецтва, мають спільну основу, а саме – здатність до інтерпретації музичного

твору. За результатами аналізу наукової літератури з проблем музично-виконавської діяльності, питань теорії і методики фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва у класі вокалу, було встановлено, що головним художньо-виконавським і педагогічним орієнтиром музично-інтонаційної і словесної інтерпретації є стильові властивості виконуваних музичних творів. На цих підставах формування готовності до розуміння, відтворення і пояснення стилістики музичного твору розглядається як одне з головних завдань виконавської підготовки здобувачів музично-педагогічної освіти, зокрема їх підготовки у класі вокалу. Готовність до стильової інтерпретації вокальних творів трактується в дослідженні як необхідна фахова компетентність майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Поняття *стильової інтерпретації музичного твору* визначено у першому розділі дослідження як *втілення в музично-інтонаційній формі, або у формі вербального тексту, або в іншій знаковій формі ідеального звукового образу даного твору, згідно з уявленнями суб'єкта інтерпретації про його стильові властивості*. Уявлення про стильові властивості твору спираються на емпіричні та теоретичні знання. Стильова інтерпретація може бути адекватною щодо стилістики твору чи неадекватною. Адекватна стильова інтерпретація сприяє успішності художньо значущого результату, хоча й не гарантує його досягнення. Неадекватна стильова інтерпретація найчастіше приводить до руйнування позитивного, художньо-цілісного враження від виконання твору або від словесно-герменевтичних дій учителя.

Сфера вокальної музики представлена у вигляді понятійної моделі, до структури якої входять чотири базові галузі вокально-музичної практики (фольклор, світська, релігійно-обрядова і масово-популярна музика), які, у свою чергу мають свою структуру, представлену формальними типами (наприклад, за критерієм тембральних та інших фізичних властивостей голосу) і системами жанрів, що природно виникають в глибоких надрах мистецької практики суспільства. Зазначено, що навчання співу, зокрема процес виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, опирається на величезний

масив музичних творів, які належать до різних етнічних, жанрових, історичних і персональних стилів. Стислий нарис жанрово-стильового різноманіття вокальної музики переконливо довів необхідність постановки питання про стильову підготовленість кожного вчителя чи викладача музичної культури до знання і розуміння мистецьких стилів та здатності їх практичного втілення у виконавській діяльності.

У розділі отримало визначення поняття готовності майбутнього вчителя музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів. Дана особистісна якість представлена у вигляді понятійної моделі, яка поєднує чотири компоненти: 1) емпіричні уявлення і теоретичні знання про стилі вокальної музики; 2) уміння музично-виконавської інтерпретації вокального твору; 3) уміння словесної інтерпретації стилістики твору; 4) мотивація дій, спрямованих на пізнання, відтворення і педагогічну актуалізацію стилів вокальної музики в освітньому процесі.

Другий розділ дисертації – «Педагогічні принципи, методи та умови підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу». Першим його завданням було уточнення поняття герменевтичного підходу у контексті проблеми підготовки готовності майбутнього вчителя музичного мистецтва до стильової інтерпретації музичного твору. Герменевтичний підхід трактує мистецькі стилі як знаки, що вказують на певні етнічні та історичні культури, жанри та мистецькі індивідуальності. Даний підхід дозволяє адекватно розуміти, виконувати, об'єктивно вивчати і обгрунтовано пояснювати стилі музичних творів. Сутність і специфіка герменевтичного підходу в практиці формування готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів полягає у спрямуванні методів, форм і умов педагогічного впливу на здатність здобувачів освіти інтерпретувати художньо-образний зміст цих творів, розуміти та реалізувати виконавські завдання, пов'язані з їхніми стильовими властивостями. Визначено, що герменевтичний підхід у педагогічній діяльності передбачає такі напрямки активності здобувачів освіти

та викладачів: музично-виконавські дії (робота над інтерпретацією та звуковим оформленням композиторського твору); словесно-риторичні дії (характеристики семантичних властивостей творів); художньо-творчі дії (компонування, аранжування, імпровізація); спеціально організовані дії, спрямовані на формування стильових уявлень.

Встановлено, що герменевтичний підхід обумовлює прийняття низки педагогічних принципів, а саме: а) науковості стильової інтерпретації музичних творів; б) критичності мислення; в) толерантності до герменевтичних суджень; г) наочності, доступності та різноманітності інформації; д) діалогічності як форми оволодіння знаннями; є) емоційної насиченості педагогічних дій. Для досягнення поставленої мети дослідження герменевтичний підхід поєднується з діяльнісним та культурологічним освітніми підходами. Перший з них тягне за собою застосування принципів: інтерактивного і проблемного навчання; перманентного моніторингу процесу підготовки та ін. З культурологічним підходом корелюють принципи мультикультурності та кроскультурності.

Другим завданням розділу було встановлення комплексу методів підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу. Методами формування теоретичних і практичних уявлень про стилі вокальної музики були визначено: оволодіння загальними методологічними положеннями теорії художнього стилю; засвоєння принципів системного відбиття художньо-стильового простору європейської культури; ознайомлення з жанровою системою європейської вокальної музики, з типовою семантикою і типами композиції вокальних творів. Запропоновано алгоритмізований метод формування стильових понять; методи підготовки здобувачів освіти до стильової атрибуції музичних творів, формування їхньої здатності до виявлення конотативного смислу художніх текстів.

Формування умінь словесної інтерпретації художньо-образного змісту художніх артефактів здійснюється на основі методів: осмислення зразків музичного екфразису; створення власного словника авторських та

редакторських ремарок до музичних творів, опанованих у процесі здобуття освіти; інтерактивного методу (командна гра-змагання «Словесний портрет персонального стилю»).

Здатність до відтворення звукової форми вокального твору згідно з його стилістикою забезпечується методами: художнього перекладу тексту вокального твору; опанування образу ліричного героя вокального твору; послідовних дій зі створення проєкту стильової інтерпретації художнього твору. Останній метод передбачає: збирання інформації про конкретний музичний твір, призначений для виконання; занурення в мистецький контекст твору; роботу зі словесним текстом, створення чіткого звукового уявлення; експериментування зі звуковою формою твору, порівняльного аналізу різних версій виконання і уточнення звукового уявлення. У розділі визначено також умови ефективності впровадження запропонованих методів, як-от: доцільна селекція вокальних творів, призначених для засвоєння в класі вокалу; дотримання принципу стимулювання творчості; робота з формування установки сприйняття і оцінювання стилістики твору та його інтерпретації.

Третій розділ дисертації – «Зміст та результати експериментальної апробації методики підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу». У розділі представлена методика педагогічної діагностики рівня готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів, що здійснюється за чотирма критеріями: а) гностичним (з показниками рівня теоретичних уявлень про стилі вокальної музики і рівня практичних знань стилістики вокальної музики); б) вербально-герменевтичний (показники – повнота і коректність словесної характеристики стилю та риторична якість вербальної репрезентації стилістики твору); в) музично-перформативним (показники – якість стилістично обумовлених репродуктивно-виконавських дій та якість стилістично коректних творчо-виконавських дій); г) інтенціональним (показники – рівень інтересу до стилістики вокальних творів та роботи над стилем вокальних творів у педагогічному процесі).

Результати констатувального експерименту дозволили розрізнити чотири рівні готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів: високий рівень фахової здатності та умотивованості (виявило 5,36% осіб), достатній – 8,93%, середній – 11,61%, низький – 74,11% (апріорі всі учасники експерименту мали деякий рівень уявлень про музичні стилі).

Формувальний експеримент мав два етапи. Цілями його першого (базового) етапу було, перш за все, розширення тезаурусу чуттєвих уявлень і наукових знань про стилі вокальної музики шляхом активного слухового сприйняття, аналізу і ескізного виконання індивідуально підібраної низки вокальних творів, які презентують широке коло жанрових, історичних, етнічних і персональних стилів музичного мистецтва. Другою ціллю базового етапу була підготовка вокального апарату здобувачів освіти до подолання технічних негараздів, обумовлених певними стилями вокалізації. Третя ціль полягала у накопиченні вербальних і риторичних засобів герменевтичного аналізу вокальних творів. Четверта ціль – викликати зацікавлення художніми засобами різноманітних стилів вокальної музики, а також інтелектуальним завданням їх розрізнення та понятійної атрибуції. Були застосовані методи моделювання стильового простору європейської вокальної музики; формування стильових понять на основі визначеного алгоритму дій; створення персонального словника авторських та редакційних ремарок до нотного тексту вокального твору; практичного засвоєння екфразису; вокальних вправ з технічної підготовки до відтворення найбільш поширених типів вокального інтонування.

Другий етап формувального експерименту був охарактеризований як творчий. Він був присвячений формуванню здатності майбутніх учителів музичного мистецтва до подолання інерції суто репродуктивних, шаблонних виконавських дій, стереотипних стильових характеристик. Його головною ціллю було досягнення творчого рівня музично-стильового мислення та звукотворчих дій. З цієї причини на другому етапі експерименту значно зросла функція методів роботи, які активізують креативні уміння здобувачів освіти, як от: метод

виявлення конотативних смислів у тексті твору; метод художнього перекладу музично-поетичного тексту вокальної композиції; метод роботи над образом ліричного героя; метод створення проєкту виконавської версії твору.

Проведений на завершення експерименту діагностичний зріз і статистична обробка результатів дослідження показали, що за усіма критеріями і в цілому здобувачі освіти у ЕГ істотно покращили рівень готовності до стильової інтерпретації вокальних творів. Якщо за результатами діагностичного зрізу наприкінці базового етапу ніхто з учасників ЕГ не продемонстрував високого рівня готовності, достатній рівень показали – 10,71%, середній – 28,57% і низький – 60,71%, то на завершення формувального експерименту вищий рівень продемонстрували 17,85% , достатній - 50% , середній – 21,43% і низький – 10,71%. Статистичну розбіжність між показниками експериментальної та контрольної груп було перевірено за критерієм Фішера. Виявлено, що отримане емпіричне значення ($\varphi^*_{\text{емп}} = 3,6271$) є більшим за критичне значення ($\varphi^*_{\text{кр}} = 2,31$), що вказує на його приналежність зоні статистичної значущості на вісі Фішера. Такий розрахунок підтверджує ефективність запропонованої у дослідженні методики.

Наукова новизна роботи. В дисертації **вперше**: а) науково обґрунтовано і практично підтверджено доцільність залучення *герменевтичного підходу* в процесі музично-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів; б) у контексті теорії та методики фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва визначено *поняття стильової інтерпретації* музичних творів; в) розроблено *модель готовності* здобувача освіти до стильової інтерпретації, компонентами якої є теоретичні знання про стильовий простір мистецтва,; емпіричні знання про стилі вокальної музики, музично-виконавські та вербально-риторичні уміння, професійна мотивація академічної діяльності; г) обґрунтована і доведена методична ефективність герменевтичного підходу в сполученні з діяльнісним та культурологічним підходами у сфері музично-виконавської підготовки

здобувачів освіти; д) здійснено методичну розробку теорії багатомірного стильового простору музичної практики, згідно з якою кожній твір розглядається у чотирьох стильових вимірах: жанровому, історичному, етнічному і персональному; є) розроблено і апробовано на практиці *методику підготовки* до стильової інтерпретації вокального твору, яка включає: метод системного моделювання жанрово-стильового простору вокального мистецтва; алгоритмізований метод *формування стильових понять*, метод *виявлення конотативних смислів* музично-поетичного тексту вокального твору, метод *художнього перекладу* музично-поетичного твору (переклад словесного тексту вокального твору на іншу вербальну мову, трансвидовий переклад музично-поетичного твору на мову іншого виду мистецтва), метод *аналізу образу ліричного героя* вокального твору, що забезпечує адекватність персонально-стильової інтерпретації, метод проєктування виконавської версії вокального твору, ігровий метод «Словесний портрет персонального стилю» та ін.; ж) визначено умови ефективності впровадження запропонованих методів, а саме: доцільна з погляду стильового простору музики *селекція творів*, призначених для засвоєння в класі вокалу; *дотримання принципу стимулювання творчості*; дії, спрямовані на формування *установки сприйняття і оцінювання* стилістики твору та його інтерпретації; з) розроблено методику педагогічної діагностики готовності майбутнього вчителя музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів за чотирма критеріями (гностичним, вербально-герменевтичним, музично-перформативним, інтенціональним; і) у контексті музично-педагогічної методології уточнено поняття *стилю інтерпретації*, *стильової атрибуції*, *екфразису*, *конотативного смислу*, *ліричного героя* вокального твору. Подальшого розвитку отримали уявлення про педагогічну герменевтику, практику інтерпретації музичного твору, стилістику вокальної музики та виконавського мистецтва.

Практичне значення дослідження полягає у можливості багатоцільового використання положень роботи у навчальній, виховній, художньо-просвітницькій роботі вчителя школи, зокрема у його підготовці до

самостійного створення власних виконавських версій художніх творів, розв'язанні завдань педагогічної герменевтики, тобто поясненні художньо-образного змісту музичних творів учням загальноосвітньої школи на уроках музичного мистецтва або студентам вокального класу в закладах музично-педагогічної освіти.

Повнота викладених матеріалів у публікації. Основні результати дисертації висвітлено у 3-х публікаціях, виданих українською мовою, у наукових фахових виданнях України, одна з яких у співавторстві, та 3 одноосібних публікаціях апробаційного характеру. Особистим внеском здобувачки у визначення чинників художньої семантики вокальної музики є виявлення особливостей голосу як фізичного інструменту, встановлення принципів взаємодії співу з іншими засобами художнього вираження, аналіз семантичної функції вербального тексту вокального твору.

Під час обговорення представленої на кафедру дисертації були висловлені наступні міркування й зауваження:

- 1) У висновках першого розділу дисертації бракувало дефініцій головних понять, що були висловлені в тексті першого підрозділу, і які стали найважливішим результатом теоретичного аналізу;
- 2) У третьому розділі роботи були наведені, але не прокоментовані висновки констатувального етапу експериментальної роботи;
- 3) Необхідно більш детально репрезентувати заключні операції математичної обробки остаточних статистичних результатів формувального експерименту;
- 4) Деякі посилання на літературні джерела, наведені в тексті, потрібно привести до повної відповідності зі списком використаної літератури;
- 5) У англійському тексті анотації є орфографічні помилки.

Дисертантка виправила недоліки, зазначені під час першого розгляду представлених матеріалів: доопрацювала висновки першого розділу, доповнила текст третього розділу, узгодила посилання зі списком літературних джерел, позбавила англійський текст помилок.

ВИСНОВОК

У дисертаційному дослідженні Лянь Юйцзінь представлено нове, теоретично обґрунтоване, цілісне розв'язання проблеми підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу.

Зміст дисертації та отримані результати відповідають поставленій меті та завданням дослідження. Положення роботи є достатньо доведеними, відповідають вимогам наукової достовірності, теоретичної новизни і практичної значущості. Обсяг роботи та її структура відповідають вимогам, що сформульовані відповідно до вимог щодо порядку присудження ступеня доктора філософії. Теоретичний зміст і методичний контент роботи повністю відповідають спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво).

Основні результати дослідження відображені у 6 публікаціях автора, з яких 1 – у співавторстві, 3 – апробаційного характеру. Апробація результатів дослідження здійснена на 5 міжнародних та 1 Всеукраїнській науково-практичних конференціях.

Дисертаційна робота Лянь Юйцзінь на тему «Методика підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 014 Середня освіта (Музичне мистецтво) галузі знань 01 Освіта, педагогіка, є ґрунтовним, самостійним, завершеним науковим дослідженням, відповідає чинним п. п. 6, 7, 8, 11 порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії (Постанова Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44).

Дисертація Лянь Юйцзінь обговорювалася 20 жовтня 2025 р. (протокол № 5) на розширеному засіданні кафедри музичного мистецтва і хореографії Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

За результатами обговорення прийнято рішення рекомендувати дисертацію Лянь Юйцзінь за темою: «Методика підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до стильової інтерпретації вокальних творів на основі герменевтичного підходу» до захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії.

Головуючий засідання кафедри,
кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувачка кафедри
музичного мистецтва і хореографії

Людмила СТЕПАНОВА

експерт доктор педагогічних наук, професор,
директор навчально-наукового інституту
музичного і перформативного мистецтва та
соціокультурних практик

Олена РЕБРОВА

експерт кандидат педагогічних наук, професор,
професор кафедри музичного мистецтва і хореографії

Наталія КЬОН

учений секретар кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри музичного мистецтва і хореографії

Наталія БАТЮК

